

SLOVAKIANCUVAC

JALOSTUKSEN TAVOITEOHJELMA

2014- 2018

Hyväksytty Slovakianpaimenkoirayhdistys ry:n yleiskokouksessa 14.7.2012

Hyväksytty Suomen Seurakoirayhdistys ry:n yleiskokouksessa 26.11.2012

Hyväksytty Suomen Kennelliiton Jalostustieteellisessä toimikunnassa 9.4.2013

SISÄLLYS

1. YHTEENVETO	3
2. RODUN TAUSTA	4
3. JÄRJESTÖORGANISAATIO JA SEN HISTORIA	6
4. RODUN NYKYTILANNE	7
4.1. Populaation rakenne ja jalostuspohja	7
4.2. Luonne ja käyttäytyminen sekä käyttöominaisuudet	15
4.2.1 Rotumääritelmän maininnat luonteesta ja käyttäytymisestä sekä rodun tarkoituksesta	15
4.2.2 Luonne ja käyttäytyminen päivittäistilanteissa	16
4.2.3 Käyttö- ja koeominaisuudet	17
4.2.4 Kotikäyttäytyminen ja lisääntyminen	20
4.2.5 Yhteenveto rodun käyttäytymisen ja luonteen keskeisimmistä ongelmakohtista sekä niiden korjaamisesta	21
4.3. Terveys ja lisääntyminen	21
4.3.1 PEVISA-ohjelmaan sisällytetyt sairaudet	22
4.3.2 Muut rodulla todetut merkittävät sairaudet	25
4.3.3 Yleisimmät kuolinsyyt	28
4.3.4 Lisääntyminen	28
4.3.5 Sairauksille ja lisääntymisongelmille altistavat anatomiset piirteet	29
4.3.6 Yhteenveto rodun keskeisimmistä hyvinvointi- ja terveysongelmista	29
4.4. Ulkomuoto	29
5. YHTEENVETO AIEMMAN JALOSTUKSEN TAVOITEOHJELMAN TOTEUTUMISESTA	30
6. JALOSTUKSEN TAVOITTEET JA TOTEUTUS	31
6.1 Jalostuksen tavoitteet	31
6.2 Suositukset jalostuskoirille ja yhdistelmille	32
6.3 Rotujärjestön toimenpiteet	33
6.4 Uhat ja mahdollisuudet sekä varautuminen ongelmiin	33
6.5 Toimintasuunnitelma ja tavoiteohjelman seuranta	35
7. LÄHTEET	36
8. LIITTEET	36

1.YHTEENVETO

Slovakiancuvacien jalostuksen tavoiteohjelma kokoaa yhteen tietoa rodun taustoista ja nykytilanteesta sekä jalostuksen suunnittelusta nykytilanteesta eteenpäin.

Jalostuksella tarkoitetaan määrätietoisella valinnalla ja suunnitelluilla parituksilla aikaansaattua eläinkannan laadun paranemista. Valinta perinnöllisten tekijöiden perusteella johtaa eläinkannan laadun paranemiseen. Jalostuksen tavoiteohjelman avulla voidaan seurata ja ohjata rodun jalostusta määrätietoisesti.

Slovakiancuvacien ensimmäinen jalostuksen tavoiteohjelma tuli voimaan vuonna 1994.

Rotumääritelmän avulla luodaan raamit rodun luonteelle ja ulkonäölle. Kasvattajille on ensiarvoisen tärkeää tuntea rotumääritelmä, koko kannan tilanne siihen nähden sekä ymmärtää, miten heidän omat jalostusyksilönsä suhteutuvat koko kantaan. Erityisen tärkeää on tuntea myös rodun terveystilanne ja pyrkiä parantamaan sitä jatkuvasti.

Rotumääritelmän mukaan slovakiancuvac on luonteeltaan eloisa, ja se on valpas, rohkea, älykäs ja rajattoman uskollinen perheelleen ja reviirilleen.

Cuvac-rodun jalostuksen painopisteitä ovat terve rakenne, rodulle tyypillinen ulkomuoto sekä laumanvartijalle tyypillisen luonteen ja käyttöomaisuuksien vaaliminen. Monien suurten rotujen tavoin cuvacin jalostuksessa on otettava huomioon luuston ja nivelten terveys; PEVISA edellyttää lonkkien ja kyynärpäiden kuvaamista. Lisäksi jalostuksen tavoiteohjelmassa suositellaan jalostukseen käytettävien koirien kilpirauhastestaamista. Samaan aikaan on pyrittävä säilyttämään rodun geneettinen monimuotoisuus ja laajentamaan rodun kotimaista jalostuspohjaa. Jalostuksen tavoiteohjelmassa suositellaan, ettei yksittäisen koiran jälkeläismäärä ylittäisi 20 pentua.

Slovakiancuvacin historia Suomessa alkaa vuodesta 1966, kun metsänhoitaja Erkki Kettunen toi ensimmäisen yksilön entisestä Tsekkoslovakiasta Suomeen.

Ensimmäinen slovakiancuvac pentue syntyi Suomessa Elenzen kenneliin vuonna 1968 ja tästä alkoi suomalainen kasvatustyö. Vuoden 1966-1970 välisenä aikana slovakiancuvacien rekisteröintimäärä oli 13 slovakiancuvacia. Viimeisen kymmenvuotisjakson (2001-2010) aikana rekisteröitiin 213 slovakiancuvacia. Vuosien 2001-2010 aikana Suomessa slovakiancuvaceja kasvatti 10 kennelnimen omaavaa kasvattajaa. Rekisteröintejä vuodesta 1968 vuoteen 2010 on yhteensä 994.

Slovakiancuvacien rotujärjestö on Slovakianpaimenkoirayhdistys ry, joka perustettiin vuonna 1978 ja jonka jäsenmäärä on nykyisin noin 70. Yhdistys tarjoaa jäsenilleen jalostusneuvontaa ja seuraa aktiivisesti rodun kehitystä. Yhdistys pyrkii myös kerran vuodessa järjestämään jalostustarkastuksen. Yhdistys julkaisee ”Meidän Cuvac”-rotulehteä neljä kertaa vuodessa ja ylläpitää www-sivuja.

Tavoiteohjelman avulla on tarkoitus ohjata kasvattajia tekemään jalostusvalintojaan niin, että rodun keskitaso parantuisi, samalla laajentaen populaation geenipoolia.

Uusille pennun omistajille ja rodusta kiinnostuneille tavoiteohjelman tarkoitus on antaa sen hetkiset tiedot koirarodun historiasta, terveystilanteesta, luonteesta ja ulkomuodosta yhdessä paketissa.

2. RODUN TAUSTA

Slovakiancuvac on säilyttänyt oman ilmiänsä ja luonteensa satojen vuosien ajan, vaikka sen elinympäristö on suuresti muuttunut. Slovakiancuvac on valkoinen laumanvartijakoira. Käsite laumanvartijakoira on käännös englanninkielisestä termistä "livestock guarding dog". Nimitys "laumanvartijakoira" on yleistynyt 90-luvun puolivälissä, ja se kuvaa koirien käyttötarkoitusta. Laumanvartijakoirat eivät ole alkuperältään paimenkoiria, vaan niiden tehtävänä on ollut lauman tai alueen suojeleminen ja vartiointi.

Laumanvartijakoirien alkuperästä on olemassa useita teorioita. Ensimmäiset "kirjalliset" todisteet laumanvartijakoirien olemassaolosta ovat ajalta 2200 vuotta e.a.. Babylonialaisessa reliefissä kuvataan suuri, voimakas koira paimenen seurassa. Aleksanteri Suuren ajalta (356 – 323 e.a.a.) on olemassa kuvauksia mastiffeista sota- ja vartijakoirina. Nykyiset arkeologiset löydöt viittaavat siihen, että laumanvartijakoirat olisivat lähtöisin Vähä-Aasiasta, josta koirien käyttö laumanvartijoina on levinnyt Eurooppaan ja Keski-Aasiaan. Ei ole varmuutta, periytyvätkö laumanvartijakoirat yhdestä jo sukupuuttoon kuolleesta "alkurodusta" vai onko eri alueilla syntynyt samantyyppisiä koiria laumanvartiointitehtäviin. Käsitys siitä, että kaikki laumanvartijakoirat periytyisivät muinaisesta tiibetiläisestä koirasta, on kyseenalaistettu (Schoke 2000).

Laumanvartijakoiria on käytetty Euroopan (Puola, Slovakia, Tšekki, Italia, Romania, ent. Jugoslavia, Portugali, Espanja, Ranska) ja Kaukasuksen vuoristoalueilla, Venäjän ja Aasian aroilla, Unkarin tasangoilla sekä Himalajan alueella.

Slovakiassa on alppikarjataloudella vanhat perinteet. Slovakian vuoristoniittyjen paimenilla oli kotieläiminä mm. lampaita ja huzulhevosia. Paimenien apuna toimivat valkoiset laumanvartijakoirat, jotka suojelivat ja vartioivat kotieläimiä ja alueita.

Suuret valkoiset laumanvartijakoirat muistuttavat toisiaan. Slovakiancuvac ja owczarek podhalanski ovat molemmat kotoisin samalta vuoristoalueelta Tatralta ja myös unkarinkuvasz elää lähialueella. Sukulaisrotuja ovat myös Italian maremano-abruzzese ja ranskalainen pyreneittenkoira. Paimenille koiran suoriutuminen työstään on ollut jalostusvalinnan lähtökohta. Slovakiancuvac, owczarek podhalanski ja unkarinkuvasz polveutuvat samasta koirapopulaatiosta (Beckman 2002, Schoke 2000).

Rodut ovat vakiintuneet ja erottuneet toisistaan ilmeisesti vasta järjestäytyneen kenneltoiminnan myötä.

Kiinnostus slovakiancuvaciin heräsi uudelleen 1900-luvun alussa, kun karjamajoilla juustoa ja muita tuotteita ostamassa käyneet lomailijat ihastuivat tiheäturkkisiin, valkoisiin koiriin. He veivät pentuja mukanaan asutuskeskuksiin. Siellä näistä koirista tuli "yllellisyysrotu" näyttävän olemuksensa vuoksi.

Valvotun ja rekisteröidyn jalostustyön aloitti professori Antonin Hruza Brnon eläinlääketieteellisessä korkeakoulussa 4.6.1929. Ensimmäinen slovakiancuvacien kasvattajien yhdistys perustettiin v. 1933. FCI tunnusti rodun ja vahvisti rotumääritelmän vuonna 1965 (numero 142). Rotumääritelmää uudistettiin vuonna 1990 (Tsekkoslovakia) ja SKL on vahvistanut rotumääritelmän käännöksen vuonna 1993.

Ensimmäinen slovakiancuvac, uros Bok z Pod Gremenice, tuli Suomeen metsänhoitaja Erkki Kettusen toimesta vuonna 1966. Seuraavina kahtena vuotena tuotiin myös kaksi narttua ja ensimmäinen slovakiancuvac pentue syntyi Suomessa Elenzen kenneliin vuonna 1968 ja rodun kasvatus Suomessa alkoi.

Vuonna 1994 rodun viralliseksi nimeksi muutettiin slovakiancuvac.

Slovakiancuvacien rekisteröintimäärissä on tapahtunut vähäistä lisääntymistä.

Taulukko 1. Rekisteröintimäärät 2007-2011 (lähde SKL KoiraNet)

2007	2008	2009	2010	2011	Muutos	Muutos %
13	34	39	23	31	8	34,8 %

Taulukko 2. Viimeisen viiden (5) vuoden ajanjaksolla cuvaceja on Suomessa kasvattanut 11 kasvattajaa (lähde SKL KoiraNet)

Kennel	Pentueet	Pennut
Aamuruskon	7	43
Augenzahn	2	22
Borderlove	4	15
Haltiavuoren	5	31
Jäälinnan	3	18
Kalliovaaran	11	68
Lumipuun	1	7
Mamacomama's	2	13
Snowwhite cowboys	1	7
Stubbenin	3	21
Zatravin	3	16

Tämän lisäksi viimeisen viiden (5) vuoden aikana on syntynyt rekisteröityjä kennelnimettömiä pentuja 1 pentue, jossa 4 pentua.

Lisäksi viime aikoina on vuosittain tuotu muutamia koiria mm. Tsekistä, Slovakiasta ja Saksasta.

3. JÄRJESTÖORGANISAATIO JA SEN HISTORIA

Slovakianpaimenkoirayhdistys ry:n (ent. nimi Slovakiankuvaszia harrastava yhdistys) perustamiskokous pidettiin 21.5.1977 ja Slovakianpaimenkoirayhdistys – Föreningen Slovakiska Vallhundar ry merkittiin yhdistysrekisteriin 24.5.1979.

Slovakianpaimenkoirayhdistys ry on rotua harrastava yhdistys. Yhdistys on ollut Salpausselän Kennelpiirin ja Suomen Kennelliiton SKL jäsenyhdistyksenä vuodesta 1980 alkaen sekä Suomen Seurakoirayhdistys ry:n SSKY jäsenyhdistyksenä vuodesta 1983 alkaen (ent.nimi. Suomen Seura- ja Kääpiökoirayhdistys ry).

Yhdistyksen toiminnan tarkoituksena on edistää puhdasrotuisten slovakiancuvacien jalostusta ja ohjata jäseniään kouluttamaan koiriaan. Näihin päämääriin yhdistys pyrkii järjestämällä keskustelu-, neuvonta- ja koulutustilaisuuksia jäsenille, järjestämällä rodun erikoisnäyttelyitä ja harjoittamalla tarkoituksenmukaista julkaisu- ja tiedotustoimintaa.

Yhdistys ja sen jalostustoimikunta ovat laatineet jalostuksen tavoiteohjelman ja ylläpitävät pentuvälitystä.

Yhdistys julkaisee "Meidän Cuvac" -nimistä jäsenlehteä, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa sekä ylläpitää yhdistyksen internet-sivuja.

Yhdistyksen varsinaisten jäsenten määrä oli vuoden 2011 lopussa 74 jäsentä.

Yhdistyksen syyskokous valitsee jalostustoimikuntaan 3 jäsentä. Toimikausi on kolme vuotta. Jalostustoimikunta valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja sihteerin.

Jalostustoimikunta kokoaa koirista erilaisia tiedostoja, joista koostetaan vuosittain informaatiota jäsenistölle. Niistä selviää koirien viralliset terveyst-, koe-, jalostustarkastus-, sekä näyttelytulokset sekä myös jalostustoimikunnan tekemien terveyst- ja kasvattajakyselyn tulokset. Terveyst- ja kasvattajakyselyt on toteutettu vuoden 2012 alkupuoliskolla.

Jalostustoimikunta antaa myös tarvittaessa jalostusneuvontaa (urosehdotukset) sitä haluaville rodun harrastajille.

Tarvittaessa jalostustoimikunta konsultoi ulkopuolisia asiantuntijoita.

Yhdistys osallistuu ulkomuototuomarien erikoiskoulutustilaisuuksiin järjestämällä mallikoirat ja koulutusmateriaalin tilaisuuksiin.

Jalostustoimikunta seuraa kotimaassa ja ulkomailla tapahtuvaa rodun kehitystä.

4. RODUN NYKYTILANNE

4.1. Populaation rakenne ja jalostuspohja

Slovakiancuvaceja on rekisteröity Suomessa vuodesta 1970. Yhteensä Suomessa on rekisteröity vuoden 2011 loppuun mennessä 1036 slovakiancuvacia.

Tämän hetkisen kannan Suomessa arvellaan olevan noin 250 yksilöä. Kasvatustyö on ollut pienimuotoista ja cuvaceja on rekisteröity vuosien 1996 - 2011 välisenä aikana 301, kasvattajia samalla aikavälillä on ollut 13. Vuosittain Suomessa rekisteröidään noin 20 - 30 pentua.

Kanta Suomessa pohjautuu pääosin Slovakiasta tuoduille koirille ja Suomessa syntyneet koirat ovat lähes sukua toisilleen. Suomalaisen kannan geenipooli on kapea. Pentueiden lukumäärä on laskenut voimakkaasti myös rodun kotimaassa.

Vuosien 2000 - 2011 välisenä aikana on maahamme tuotu yhteensä 23 tuontikoiraa. Suurin osa tuoduista koirista on tullut Slovakiasta ja Tsekistä. Uusia tuonteja kaivataan kuitenkin jatkuvasti geenipohjan leventämiseksi.

Suomalaisten kasvattamia slovakiancuvaceja on viety ulkomaille vuodesta 2000 alkaen kuusi: 1 Slovakiaan, 2 Venäjälle, 1 Tsekkiin, 1 Ruotsiin ja 1 Viroon. Astutuksia ulkomaille on käyty tekemässä kahdesti (Saksassa ja Tsekissä). Spermaa on tuotu kaksi kertaa (Tsekistä ja Slovakiasta) ja viety yhden kerran Tsekkiin.

Rodun perinnöllinen monimuotoisuus tarkoittaa sen geeniversioiden (alleelien) runsautta. Puhutaan myös jalostuspohjan laajuudesta. Mitä monimuotoisempi rotu on, sitä useampia erilaisia versioita sillä on olemassa samasta geenistä. Tämä mahdollistaa rodun yksilöiden geenipareihin heterotsygotiaa, joka antaa niille yleistä elinvoimaa ja suojaa monen perinnöllisen vian ja sairauden puhkeamiselta. Monimuotoisuus on tärkeää myös immuunijärjestelmässä, jonka geenikirjon kapeneminen voi johtaa esimerkiksi tulehdussairauksiin, autoimmuunitauteihin ja allergioihin. Jalostus ja perinnöllinen edistymisenkin ovat mahdollisia vain, jos koirien välillä on perinnöllistä vaihtelua.

Suurilukuinenkin koirarotu on monimuotoisuudeltaan suppea, jos vain pientä osaa rodun koirista ja sukulinjoista on käytetty jalostukseen, tai jos rodussa on koiria, joilla on rodun yksilömäärään nähden liian suuret jälkeläismäärät. Tällaiset koirat levittävät geeniversionsa vähitellen koko rotuun, jolloin jostakin yksittäisestä geeniversiosta saattaa syntyä rodulle uusi tyyppivika tai -sairaus. Vähitellen on vaikea löytää jalostukseen koiria, joilla ei tätä geeniversiota ole.

Ihannetilanteessa jalostukseen käytetään puolet syntyvistä koirista, tai pentuekoko huomioiden se rodun osuus, joka saadaan jakamalla luku 2 rodun keskimääräisellä pentuekokoilla. Jos rodun pentuekoko on vaikkapa 5, jalostukseen tulisi käyttää 40 % rodun koirista.

Monimuotoisuutta turvaava rajoitus yksittäisen koiran elinikäiselle jälkeläismäärälle on pienilukuisissa roduissa 5 % ja suurilukuisissa 2-3 % suhteessa rodun neljän vuoden rekisteröinteihin. Jos rodussa rekisteröidään neljän vuoden aikana keskimäärin 1000 koiraa, ei yksittäinen koira saisi olla vanhempana useammalle kuin 20-50 koiralle. Yhdessäkään rodussa ei yhdellä yksilöllä saisi olla enempää kuin sata jälkeläistä. Toisen polven jälkeläisiä koiralla saisi pienilukuisissa roduissa olla korkeintaan 10 % ja suurilukuisissa 4-6 % suhteessa neljän vuoden rekisteröinteihin. (Lähde SKL KoiraNet, MMT Katariina Mäki)

Taulukko 3. Vuosiyhteenveto v. 1996 - 2011 (SKL KoiraNet)

	-11	-10	-09	-08	-07	-06	-05	-04	-03	-02	-01	-00	-99	-98	-97	-96
Pennut (kotim.)	32	27	38	27	16	21	13	16	17	13	12	11	9	17	0	9
Tuonnit	2	1	0	2	2	1	1	4	3	4	0	0	2	0	1	0
Rekisteröinnit yht.	34	28	38	29	18	22	14	20	20	17	12	11	11	17	1	9
Pentueet	6	5	5	4	3	3	2	3	3	2	2	2	1	3	0	1
Pentue-koko	5,3	5,4	7,6	6,8	5,3	7,0	6,5	5,3	5,7	6,5	6,0	5,5	9,0	5,7	-	9,0
Kasvattajat	4	5	5	4	3	3	2	3	3	1	2	2	1	3	0	1
Urokset																
-kaikki	4	5	5	4	3	3	2	2	3	2	2	2	1	2	0	1
-kotimaiset	2	4	2	2	2	0	0	0	2	1	0	2	1	1	0	0
-tuonnit	1	1	2	2	1	2	2	2	1	1	2	0	0	1	0	1
-ulkomaiset	1	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
-keskimäär. jalostuskäytön ikä	3v 2kk	4v 8kk	3v 2kk	7v 2kk	6v	4v 5kk	1v 7kk	5v 10kk	5v 8kk	3v 11kk	8v 1kk	5v 9kk	5v 10kk	7v 6kk	-	4v 7kk
Nartut																
-kaikki	6	5	5	4	3	3	2	3	3	2	2	2	1	3	0	1
-kotimaiset	6	5	4	3	2	2	1	3	3	2	2	2	1	2	0	1
-tuonnit	0	0	1	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0
-keskimäär. jalostuskäytön ikä	3v 1kk	3v 2kk	4v 3kk	3v 11kk	2v 2kk	3v 8kk	2v 10kk	5v 2kk	3v 4kk	2v 6kk	2v 7kk	5v 2kk	4v 8kk	4v 5kk	-	3v 11kk
Isoisät	9	9	9	8	5	5	3	5	5	4	4	4	2	5	0	2
Isoäidit	9	10	9	6	5	5	3	5	6	3	4	3	2	5	0	2
Sukusiitos-%	2,48	3,57	3,90	1,61	1,77	1,02	0,18	7,81	4,37	2,08	1,22	5,09	4,53	2,52	-	3,13

Taulukosta käy ilmi syntyneiden pentujen ja pentueiden lukumäärä syntymävuoden mukaan. Samoin taulukosta ilmenee tuontikoirien lukumäärät vuosittain, jalostukseen käytettyjen kotimaisten ja ulkomaisten urosten sekä narttujen lukumäärät, kasvattajien lukumäärä vuosittain ja keskimääräinen jalostuskäytön ikä sekä uroksilla, että nartuilla.

Taulukosta näkee myös jalostukseen käytettyjen urosten sekä narttujen vanhemmat kohdassa isoäidit/isoisät. Näitä lukuja (käytetyt urokset/nartut sekä isovanhemmat) vertailemalla voidaan jo todeta, onko koirien käyttö ollut monipuolista vai enemmänkin sisäsiittoista.

Viimeisten viidentoista vuoden (1996 - 2011) aikana on Suomessa käytetty jalostukseen 32 urosta ja 33 narttua.

Tuontikoirien osuus jalostukseen käytetyistä uroksista on n. 60 % (8 koira Slovakiasta, 4 koira Tsekistä, 3 koira Saksasta).

Taulukko 4. 15 eniten käytettyä urosta vuosina 1996 - 2011 (SKL KoiraNet)

UROS, SYNTYMÄVUOSI VANHEMMAT	Tilastointiaikana		Toisessa polvessa		Yhteensä		
	Pentueita	Pentuja	Pentueita	Pentuja	Pentueita	Pentuja	
GASTON POVODIE HRONA i. GENT BARBIEROV DOM e. DOLLY POVODIE HRONA	1997	5	30	5	26	5	30
AIKAHUKKA VON DER STOCKACHER HALDE I. IRO HODKOVICSKY LES e FIGURITA MUSTANG	2002	3	19	3	15	3	19
KALLIOVAARAN DARCEK I.LASKO E. V JAVORINA ERKA	2000	2	17	5	33	2	17
AUGENZAHN MAX I. UGAR Z FARMY ZBIROH E. CIDA MEDZIHRADECKY DVOR	2009	3	15			3	15
AAMURUSKON BARAS CUVAC I. BELOSKA BEETHOWEN E.V JAVORINA MIRA	2000	2	13	1	7	1	13
SAMO ERIK JANIN RANC I. ERIK Z ROVINSKE SAMOTY E. ANETA BRUSNIK II	2003	2	13	1	7	2	13
ORION GENAO CS I. BEN Z KMETOVHO POLOMU E. LIMBA GENAO CS	1990	2	12	8	52	5	29
CHAMPION BIELY LEV I. FANFAN MUSTANG E. XISA JANIN RANC	2004	3	12	1	7	3	12
UGAR Z FARMY ZBIROH I. HUNOS FRIGO JANIN RANC E. ELSA BARONA BOHEMIA GENAO		1	11	3	15	1	11
CEZAR Z POD KAPLNEJ CS I. HARY Z POZDISOVSKAJ DOLINY CS E. AXA Z KAPLNEJ	1991	1	9	3	20	3	20

AZOR BIELY DIABOL CS I. GODY Z KRUPINSKEJ DOLINY CS E. FINA SPACINSKA DOLINA CS	1991	1	9	1	6	2	13
NASUN BOSS I. IIDUSKAN RAMBO E. DOMCEK VLADA	1993	1	9	2	13	1	9
KALLIOVAARAN BOHARTCEK I. ORION GENAO CS E. V JAVORINA ERKA	1998	1	9	2	13	1	9
AUGENZAHN LUX I. KALLIOVAARAN DARCEK E. CIDA MEDZIHRADECKY DVOR	2007	1	9			1	9
KAJETAN I. ZARILEV E. V JAVORINA PERLA	1987	1	8			1	8

Jalostukseen käytetyistä nartuista viimeisen viidentoista vuoden ajalta (1996 - 2011) on kotimaisia koiria 29 kpl. Vain neljää tuontinarttua on käytetty jalostukseen (3 narttua Slovakiasta ja 1 narttu Saksasta).

Taulukko 5. 15 eniten käytettyä narttua vuosina 1996-2011 (SKL KoiraNet)

NARTTU, SYNTYMÄVUOSI VANHEMMAT		Tilastointiaikana		Toisessa polvessa		Yhteensä	
		Pentueita	Pentuja	Pentueita	Pentuja	Pentueita	Pentuja
CIDA MEDZIHRADECKY DVOR I. ATLAS LARIN DVOR E. TERY Z CIBIKA	2005	2	22	7	44	2	22
KALLIOVAARAN BETTY BOO I. ORION GENAO CS E. V JAVORINA ERKA	1998	3	22	3	19	3	22
BORDERLOVE WHITE SAPPHIRE I. KRIVAN CAR JANIN RANC E. BORDERLOVE WHITE BEAUTY	2004	3	18	2	10	3	18
V JAVORINA ERKA I. EGON Z FRYSTACKE PREHRADY E. V JAVORINA CEDRA	1995	2	14	6	48	2	14
V JAVORINA MIRA I. CEZAR Z POD KAPLNEJ CS E. V JAVORINA CEDRA	1994	2	14	6	37	2	14

ALLA VON DER STOCKACHER HALDE 2002 I. IRO HODKOVICSKY LES E. FIGURITA MUSTANG	2	13	3	15	2	13
AAMURUSKON BIANCA CUVAC 2000 I. BELOSKA BEETHOWEN E. V JAVORINA MIRA	2	11	2	13	2	11
HALTIAVUOREN BIEGGA 2006 I. FARON BÄR VOM WOLFSHORN E. ALLA VON DER STOCKACHER HALDE	2	11	1	7	2	11
BORDERLOVE WHITE SECRET 2003 I. V JAVORINA JURAJ E. BORDERLOVE WHITE BEAUTY	2	11	2	13	2	11
BORDERLOVE WHITE BEAUTY 1998 I. ORION GENAO CS E. ASTA BIELY DIABOL CS	2	10	7	34	2	10
AAMURUSKON AAMU CUVAC 1999 I. NASUN BOSS E. V JAVORINA MIRA	1	10	2	10	1	10
DOMCEK HERMINA 1992 I. HARRY Z KRUPINSKEJ DOLINY E. DOMCEK BRIXA	1	9			1	9
STUBBENIN ACAPELLA 2006 I. DEPRO VOM SASSENBURGER BLOCKHAUS E. AAMURUSKON BIANCA CUVAC	1	9			1	9
SANY BIELY DEMON 2004 I. CAR KARHANOV DVOR E. BESSY G13	1	9	2	13	1	9
LUMIUKKO OSOBA 1992 I. LUMIUKKO SNOUBENEC E. LUMIUKKO OBLOMOVA	1	8			1	8

Käytetyimpien koirien listalla on sekä suomalaissyntyisiä koiria, että tuontikoiria. Pelkän pentuemäärän lisäksi on hyvä kiinnittää huomiota siihen, kuinka paljon koiralla on toisessa polvessa jälkeläisiä. Yhden koirayksilön pentumääriin tulee kuitenkin jatkossakin kiinnittää huomiota. Yhdistys suosittelee, että yhden jalostuskoiran jälkeläismäärä ei ylitä 20 pentua.

Yleinen suositus on, että toisen polven jälkeläismäärä ei ylitä kahta kertaa ensimmäisen polven jälkeläismäärälle annettua enimmäissuositusta. Esim. jos suositus ensimmäisen polven enimmäismäärälle on 20, niin toisen polven määrä ei saisi olla enemmän kuin 40. (laskutoimitus $2 \times 20 = 40$).

Sukusiitosprosentti

Sukusiitoksessa uros ja narttu ovat toisilleen läheisempää sukua kuin serkukset. Sukusiitosaste tai -prosentti on todennäköisyys sille, että satunnaisesti valittu geenipari sisältää geenistä kaksi samaa alleelia (versiota), jotka ovat molemmat peräisin samalta esivanhemmalta. Saman esivanhemman tietty alleeli on siis tullut koiralle sekä isän, että emän kautta. Tällainen geenipari on homotsygoottinen ja identtinen. Ilman sukusiitosta suurin osa yksilöiden geenipareista on heterotsygoottisia, jolloin haitalliset, resessiiviset alleelit pysyvät vallitsevan, normaalin alleelin peittäminä.

Koiran sukusiitosaste on puolet sen vanhempien välisestä sukulaisuussuhteesta. Isä-tytär-parituksessa jälkeläisten sukusiitosaste on 25 %, puolisisarparituksessa 12,5 % ja serkusparituksessa 6,25 %. Sukusiitos vähentää heterotsygoottisten geeniparien osuutta jokaisessa sukupolvessa sukusiitosasteen verran, joten esimerkiksi puolisisarparituksessa jälkeläisten heterotsygotia vähenee 12,5 %. Myös todennäköisyys haitallisten resessiivisten ongelmien esiintuloon on puolisisarparituksessa 12,5 %.

Koirilla on rotuja muodostettaessa käytetty runsaasti sukusiitosta. Sukusiitoksella pyritään tuottamaan tasalaatuisia ja periyttämisvarmoja eläimiä. Jos huonot alleelit esiintyvät kaksinkertaisina sukusiitoksen ansiosta, niin mikseivät hyvätkin. Toisaalta sukusiitettykin eläin siirtää vain puolet perimästään jälkeläisilleen, jolloin edulliset homotsygoottiset alleeliyhdistelmät purkautuvat. Lisäksi jokainen yksilö kantaa perimässään useita haitallisia alleleleja, joiden todennäköisyys tulla esiin jälkeläisissä kasvaa sukusiitoksen myötä, joten turvallisia sukusiitosyhdistelmiä ei ole.

Tutkimuksissa on todettu sukusiitoksen haittavaikutusten alkavan näkyä eläimen sukusiitosasteen ylittäessä 10 %. Silloin todennäköisyys hedelmällisyyden ja elinvoiman heikkenemiseen kasvaa, ja nähdään esimerkiksi lisääntymisvaikeuksia, pentukuolleisuuden nousua, pentujen epämuodostumia, vastustuskyvyn heikkenemistä sekä tulehdusalttiutta. Ilmiötä kutsutaan sukusiitostaantumaksi. Jos sukusiitosaste kasvaa hitaasti monen sukupolven aikana, haitat ovat pienemmät kuin nopeassa sukusiitoksessa eli lähisukulaisten yhdistämisessä.

Sukusiitosasteen suuruus riippuu laskennassa mukana olevien sukupolvien määrästä, joten vain sellaisia sukusiitosasteita voi verrata keskenään, jotka on laskettu tismalleen samojen taustatietojen perusteella. Jalostuksessa suositellaan neljän - viiden sukupolven perusteella lasketun sukusiitosasteen pitämistä alle 6,25 %. (Lähde: SKL KoiraNet, MMT Katariina Mäki)

Slovakiancuvacien sukusiitosprosentit tehdyissä yhdistelmissä ovat kuluneen kymmenen vuoden aikana olleet seuraavanlaisia: 1 pentue sukusiitos 25 %, 4 pentuetta, joissa sukusiitos on ylittänyt 6,25 %, mutta ovat olleet alle 10 %, muut samalla aika välillä tehdyt 37 pentuetta ovat alle 6,25 %. Sukusiitosprosentit on laskettu neljän sukupolven mukaan.

Tuontikoirien avulla voidaan laajentaa kannan geenipoolia Suomessa. Tuontikoirien vaikutus sukusiitosastetta alentavasti toteutuu vain, mikäli niillä on sukutaulussaan todellisuudessa nykyisestä kannasta jo aikaisessa vaiheessa eriytyviä linjoja. KoiraNet-jalostustietojärjestelmä antaa tuontikoirien merkityksestä liian merkittävän kuvan, koska niiden sukutauluista on tallennettu vain kolme sukupolvea. Pidemmälle tuontikoirien sukutauluihin katsottuna siellä kuitenkin esiintyy samoja koiria. Pienen populaation johdosta jo yksittäinen pentue voi voimakkaasti nostaa rodun sukusiitosastetta.

Tehollinen populaatiokoko

Tehollinen populaatio kuvaa rodussa jalostuspohjan laajuutta ja on yhteydessä niiden yksilöiden määrään, jotka siirtävät geenejä seuraavaan sukupolveen. Tehollinen populaatiokoko on sitä pienempi, mitä pienempää osaa rodun kannasta käytetään jalostukseen. Mitä pienempi tehollinen populaatio on, sitä nopeammin keskimääräinen sukusiitosaste kasvaa, ja geenien erilaisia versioita häviää. Geenipoolin kavetessa perinnöllisten sairauksien ja muiden ongelmien esiintymistiheys kasvaa.

Taulukko 6. Jalostuspohja vuosina 1996 - 2011 (SKL KoiraNet)

	-11	-10	-09	-08	-07	-06	-05	-04	-03	-02	-01	-00	-99	-98	-97	-96
Per vuosi																
- pentueet	6	5	5	4	3	3	2	3	3	2	2	2	1	3	0	1
- jal. käytetyt eri urokset	4	5	5	4	3	3	2	2	3	2	2	2	1	2		1
- * jal. käytetyt eri nartut	6	5	5	4	3	3	2	3	3	2	2	2	1	3		1
- isät/emät	0,67	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	0,67	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	0,67	-	1,00
- tehollinen populaatio	7 (58%)	7 (70%)	7 (70%)	5 (62%)	4 (67%)	4 (67%)	3 (75%)	3 (50%)	4 (67%)	3 (75%)	3 (75%)	3 (75%)	1 (50%)	3 (50%)	-	1 (50%)
- uroksista käytetty jalostukseen	0%	8%	10%	22%	25%	0%	0%	36%	27%	0%	25%	33%	0%	12%	-	0%
- * nartuista käytetty jalostukseen	0%	0%	11%	31%	20%	33%	36%	17%	44%	25%	12%	33%	40%	22%	-	0%
Per sukupolvi (4 vuotta)																
- pentueet	20	17	15	12	11	11	10	10	9	7	8	6	5	8	8	13
- jal. käytetyt eri urokset	17	14	11	8	9	8	7	6	7	6	7	5	4	6	6	11
- * jal. käytetyt eri nartut	17	14	12	10	10	8	8	7	8	6	6	4	5	7	7	12
- isät/emät	1,00	1,00	0,92	0,80	0,90	1,00	0,88	0,86	0,88	1,00	1,17	1,25	0,80	0,86	0,86	0,92
- tehollinen populaatio	23 (57%)	19 (56%)	16 (53%)	12 (50%)	13 (59%)	11 (50%)	10 (50%)	9 (45%)	10 (56%)	8 (57%)	8 (50%)	6 (50%)	6 (60%)	9 (56%)	9 (56%)	16 (62%)

- uroksista käytetty jalostukseen	10%	15%	14%	14%	17%	18%	19%	24%	23%	15%	19%	17%	4%	9%	9%	11%
- * nartuista käytetty jalostukseen	12%	16%	24%	32%	29%	34%	32%	26%	29%	25%	24%	29%	17%	9%	6%	4%

Slovakiancuvacien populaatio on pieni ja erisukuisten linjojen määrä vähäinen. Jotta populaation geenipohja pysyisi mahdollisimman laajana, tulisi jalostukseen käyttää mahdollisimman monia eri yksilöitä, sekä uroksia että narttuja, ja niitä tulisi käyttää jalostukseen mahdollisimman tasaisesti.

Ideaalipopulaatiossa jokaisella syntyvällä pentueella olisi eri isä ja emä, jolloin urosten ja narttujen suhde olisi 1:1. Käytännössä tämä ei koiranjalostuksessa koskaan toteudu, mutta oleellista on välttää samojen urosten käyttöä erityisen runsaasti lyhyellä ajanjaksolla. Astuttamalla iso osa nartuista samoilla uroksilla hukataan myös monen suvultaan arvokkaan nartun jalostusarvo tulevaisuudelle.

Kasvattajien tulee pyrkiä käyttämään jalostuksessa monipuolisesti sellaisia uroksia, joilla ei Suomessa vielä ole jälkeläisiä. Potentiaalisia jalostuskoiria on ne, jotka täyttävät niin terveydelliset kuin ulkomuodolliset kriteerit ja ovat luonteeltaan hyviä.

Olisi tärkeää tuoda uusia jalostusyksilöitä ulkomailta, sekä käyttää jo Suomessa olevaa kantaa laajemmin.

Yhdistys suosittelee, että yhden jalostuskoiran jälkeläismäärä ei ylitä 20 pentua.

Jalostuskäyttö

Slovakiancuvacien jalostuskäyttö on ollut Suomessa hallittua.

Viimeisen viidentoista (15) vuoden aikana vain yksi uros on saanut 5 pentuetta. Muut jalostuskäytössä olleet urokset/nartut ovat saaneet 1-3 pentuetta.

Toisen polven jälkeläismäärissä 5 narttua ovat ylittäneet suositusrajan aikavälillä 1996 - 2011.

Suomessa slovakiancuvacien rekisteröintimäärissä on viimeisten vuosien aikana havaittavissa pientä kasvua. Vuodesta 1986 vuoteen 1996 rekisteröitiin yhteensä 384 cuvacia, kun vastaava luku vuodesta 1996 - 2006 on 132 koiraa ja vuosien 2006 - 2011 välisenä aikana rekisteröintimäärä on 169 cuvacia.

Uusintayhdistelmiä ei viime vuosina ole tehty, ja niiden tekemistä suositellaan jatkossakin vältettäväksi populaation monipuolisuuden turvaamiseksi.

Slovakian ja Tsekin cuvac-kanta

Vuosittainen rekisteröintimäärä rodun kotimaassa Slovakiassa on ollut 80-100 pentua. Vuosien 2001 - 2010 välisenä aikana Slovakiassa on syntynyt 214 pentuetta, joissa on ollut yhteensä 1064 pentua.

Tsekin pentue- ja pentumäärät ovat samalla ajanjaksolla n.50 % pienemmät. Vuosien 2001 - 2010 välillä Tsekissä syntyi 122 pentuetta, joissa oli yhteensä 651 pentua.

Suomen vastaavat luvut vuosien 2001-2010 ajanjaksolla ovat seuraavat:
Syntyneet pentueet 32 joissa oli yhteensä 200 pentua.

Muut maat

Slovakiancuvac-rotua kasvatetaan mm. seuraavissa Euroopan maissa: Saksassa, Belgiassa, Hollannissa, Itävallassa ja Sveitsissä.

Kasvatustoiminta on alkanut myös USA:ssa, Venäjällä ja Virossa.

Sukulinjat

Slovakiancuvaceilla on 5 erillistä sukulinjaa, jotka ovat: Azúr / Kazo (yleisin), Ibro (yleinen), Simba, Umek ja Nero. Näistä Nero-linja on käytännössä katsoen kuollut.

Yhteenveto tärkeimmistä rodun jalostuspohjaa kaventavista tekijöistä

Slovakiancuvac on maailmanlaajuisesti pienikantainen rotu. Tämä luo haasteita kasvatustyöhön niin Suomessa kuin muissakin maissa.

Vähäisen jalostusmateriaalin runsas ja kapea käyttö aikaisemmin vaikeuttaa nykypäivän jalostusvalintoja Suomessa, ja selkeä tarve tuontikoirien käyttöön on olemassa.

4.2 Luonne ja käyttäytyminen sekä käyttöominaisuudet

4.2.1 Rotumääritelmän maininnat luonteesta ja käyttäytymisestä sekä rodun tarkoituksesta

Rotumääritelmän (FCI nro 142) mukaan slovakiancuvac on luonteeltaan eloisa, ja se on valpas, rohkea, älykäs ja rajattoman uskollinen perheelleen ja reviirilleen.

Nämä luonteen piirteet tekevät siitä sopivan moneen tarkoitukseen, ja se onkin erinomainen seura- ja valpas vahtikoira. Itsenäisyys on myös osa slovakiancuvacin rodunomaista luonnetta.

Slovakiancuvac on laumanvartijakoira, jonka luonnetta tulee arvioida sen alkuperäinen käyttötarkoitus huomioiden. Slovakian vuoristoissa cuvac suojeli karjaa pedoilta ja vartioi

talouksia. Se toimi laumanvartijana ja pihavahtina muiden pienempien ja liikkuvampien paimenkoirien hoitaessa varsinaisen paimentamisen. Koira toimi työssään itsenäisesti ja oma-aloitteisesti ilman ihmisen ohjausta tai koulutusta. Nykypäivän kotikoirillakin on säilynyt halu ja kyky toimia itsenäisesti.

4.2.2 Luonne ja käyttäytyminen päivittäistilanteissa

Slovakiancuvac tarkkailee rauhallisen valppaana ympäristöään, varoittaa lähestyvistä kulkijoista (ihmiset, eläimet) usein haukkumalla ja estää omatoimisesti tulijoiden siirtymisen reviirille uhkaamalla heitä joko elekielellä tai äänellä (haukku, murina). Koira havainnoi nopeasti kaiken normaalista poikkeavan reviirillään. Uusissa tilanteissa slovakiancuvac tarkkailee ennen kuin toimii, ja sillä on korkea ärsytyskynnys. Nykyään cuvac on lähinnä seurakoira, jonka tulee sopeutua kaupungistuvaan ympäristöön.

Pelokkuus ja voimakas aggressiivisuus eivät ole rodulle tyypillistä käytöstä. Koiran tulisi sietää vieraan ihmisen kosketus omistajan ollessa läsnä, mutta sen ei tarvitse siitä mitenkään ilahtua. Luonteen periytyvyyden vuoksi jalostuksessa olisi kiinnitettävä vielä nykyistä enemmän huomiota luonteeseen ja pyrittävä karsimaan ei toivottuja luonteenpiirteitä käyttämällä vain rotumääritelmän mukaisia yksilöitä. Aggressiivista tai arkaa koira ei saa käyttää jalostukseen.

Cuvacin metsästyskäyttäytymisen tulee olla olematonta, sillä jos metsästyskäyttäytymistä esiintyy, ei koira pystyisi toimimaan rodun alkuperäisessä tehtävässä.

Rodunharrastajien mukaan slovakiancuvacin käyttäytyminen ei merkittävästi eroa erimaiden rodunedustajien kesken.

Yleisesti ottaen slovakiancuvacien luonne on tänä päivänä rotumääritelmän kuvauksen kaltainen.

Kasvattajalla on suuri vastuu pikkupennun sosiaalistamisessa. Kunnollinen sosiaalistaminen vaikuttaa koiran käyttäytymiseen aikuisena, ja kasvattajan aloittamaa sosiaalistamista tulee jatkaa cuvacin uudessa kodissa. Kasvattajan tulee vahvasti painottaa sosiaalistamisen tärkeyttä varsinkin ensimmäistä cuvacia itselleen ostavalle ihmiselle.

Slovakiancuvac ei sovi kaikille. Ihminen, joka ymmärtää, että nämä ovat laumanvartijoita ja vahtivat vahvasti reviiriään on sopiva ihminen cuvacille. Kasvattajilla on suuri vastuu etsiä pennuilleen oikeat uudet kodit ja antaa mahdollisimman tarkat tiedot cuvacin luonteenpiirteistä. Uuden koiran omistajan on tiedettävä, ettei koirasta saa esim. innokasta agilitykoiraa ja koiran kouluttaminen on varsin työlästä.

4.2.3 Käyttö- ja koeominaisuudet

Slovakiancuvacin voi kouluttaa moniin tehtäviin, varsinkin sellaisiin, joissa tarvitaan vahvaa ja taitavaa koiraa. Valppaan, mutta itsenäisen – jopa itsepäisen – koiran kouluttaminen vaatii kuitenkin taitavan ohjaajan. Koulutuksessa olisi osattava käyttää hyväksi koiran älyä – se kun ei halua toistaa jo oppimaansa. Lisäksi koira koko ajan seuraa ympäristönsä tapahtumia uteliaasti ja tarkkaavaisesti. Tämäkään rodulle tyypillinen piirre ei ole omiaan helpottamaan sen kouluttamista; kouluttajan on näet ensin keksittävä tepsivä keino koiran huomion kiinnittämiseksi.

Slovakiancuvacien luonnetestikäyntien vähäisen määrän vuoksi, näyttelyistä ja jalostustarkastuslausunnoista saatava tieto koiran luonteesta ja käyttäytymisestä on erityisen tärkeää. Cuvacit ovat pääsääntöisesti hyväkäyttöisiä, mutta muutamia vihaisia koiria on tavattu näyttelyissä. Arkoja koiria on jonkun verran enemmän. Kasvattajien kautta olisi hyvä saada tiedot aggressiivisista koirista ja niiden lukumäärästä rotua harrastavalle yhdistykselle.

Alkuperäisissä työtehtävissään laumanvartijoina slovakiancuvaceja on tuskin ollenkaan. Vireillä on kuitenkin hanke, jossa tutkitaan laumanvartijoiden, myös cuvacien, hyödyntämistä lammas- ja karjatiljoilla.

Luonnetesti ja MH-luonnekuvaus

Luonnetestin tarkoitus on arvioida ja kirjata koiran käyttäytyminen tilantessa, joissa sen hermosto joutuu rasitetuksi. Testitulosta voidaan hyödyntää koiran luonnekuvan määrittämiseen ja koulutuskelpoisuuden arviointiin. Testitulos antaa myös viitteitä koiran jalostuskelpoisuudesta rotujärjestöille ja kasvattajille. (SKL)

Slovakiancuvaceja on tähän asti (v.1994-2012) testattu luonnetestissä 15. Testien loppupisteet ovat vaihdelleet -28 - +207 välillä.

Taulukko 7. Koirien (15kpl) saamat osa-alue pisteet luonnetestissä 1994-2012. (Lähde: luonnetestitietokanta, Jorma Lankinen ja SKL KoiraNet)

Osaalueet	-3	-2	-1	+1	+2	+3
Toimintakyky	Toiminta- kyvytön	1 riittämätön	5 pieni	7 kohtuullinen	2 hyvä	suuri
Terävyys	Suuri jäljelle jäävin hyökkäyshaluin	kohtuullinen jäljelle jäävin hyökkäyshaluin	Pieni jäljelle jäävin hyökkäyshaluin	pieni ilman jäljelle jäävää hyökkäyshalua	Suuri ilman jäljelle jäävää hyökkäyshalua	6 Kohtuullinen ilman jäljelle jäävää hyökkäyshalua
Puolustushalu	Hillitsemätön	Erittäin suuri	1 Haluton	8 Pieni	3 Suuri, hillitty	3 Kohtuullinen, hillitty

Taistelutahto	1 Haluton	4 Riittämätön	5 Pieni		5 Erittäin suuri	
Hermorakenne	Erittäin hermostunut	Hermostunut	2 Vähän hermostunut		12 Hieman rauhaton	1 Tasapainoinen ja varma
Temperamentti	Apaatinen	1 Välinpitämätön	1 -1a Häiritsevän vilkas 1b Hieman välinpitämätön 1c Impulsiivinen		12 Erittäin vilkas Kohtuullisen vilkas	1 Vilkas
Kovuus	Erittäin pehmeä	2 Pehmeä	Erittäin kova		12 Hieman pehmeä	1 Kohtuullisen kova
Luoksepäästävyys	Salakavala	Hyökkäävä	1 Selvästi pidättyväinen		8 Mielistelevä Luoksepäästävä, hieman pidättyväinen	6 Hyväntahtoinen, luoksepäästävä, avoin

Taulukko 8. Laukauspelottomuus ajanjaksolta 2001 - 2012 (Lähde: luonnetestitietokanta, Jorma Lankinen ja SKL KoiraNet)

Laukausarka (- -)	Laukausaltis (-)	Paukkuärtysä (+)	Laukauskokematon(++)	Laukausvarma (+++)
1	2		1	5

Luonnetesti soveltuu slovakiancuvacin luonteen arviointiin niin kuin muillekin roduille, mutta testin osioista saadut tulokset on suhteutettava rodulle toivottuun luonteeseen.

Jalostuksen kannalta olisi tärkeää, että slovakiancuvaceja luonnetestattaisiin enemmän. Luonnetestin osa-alueet mittaavat monipuolisesti koiran luonteen eri osioita.

Suomessa on virallisesti hyväksytty Svenska Brukshundklubbenin kehittämä MH-luonnekuvaus (Mentalbeskrivning Hund). MH:n tarkoitus on kerätä aineistoa koiran käyttäytymisestä ohjeen määrittelemissä tilanteissa. Kuvaustuloksia roduttain yhdistelemällä saadaan tietoa rodulle tyypillisestä luonteesta.

Yksittäisen koiran MH kuvaa näin koiran luonteenominaisuuksia sekä yksilönä että rodulle tyypilliseen ja ihanneluonnekuvaan verrattuina.

Tällä hetkellä yksi (1) slovakiancuvac on suorittanut MH-luonnekuvauksen.

Taulukko 9. MH tulos vuosi 2010 (lähde SKL KoiraNet)

	Osasuoritus	Tulos
1a	Kontakti, tervehtiminen	4 Ottaa itse kontaktia tai vastaa siihen
1b	Kontakti, yhteistyö	3 Lähtee mukaan, mutta ei ole kiinnostunut TO:sta
1c	Kontakti, käsittely	3 Hyväksyy käsittelyn
2a	Leikki 1, leikkihalu	2 Ei leiki - osoittaa kiinnostusta
2b	Leikki 1, tarttuminen	2 Ei tartu, nuuskii esinettä
2c	Leikki 1, puruote ja taisteluhalu	1 Ei tartu esineeseen
3a	Takaa-ajo 1	1 Ei aloita
3a	Takaa-ajo 2	1 Ei aloita
3b	Tarttuminen 1	1 Ei kiinnostu saaliista/Ei juokse perään
3b	Tarttuminen 2	1 Ei kiinnostu saaliista/Ei juokse perään
4	Aktiviteettitaso	2 Tarkkailevainen, rauhallinen, voi istua, seistä tai maata
5a	Etäleikki, kiinnostus	2 Tarkkailee avustajaa, välillä taukoja
5b	Etäleikki, uhka/aggressio	1 Ei osoita uhkauseleitä
5c	Etäleikki, uteliaisuus	1 Ei saavu avustajan luo
5d	Etäleikki, leikkihalu	1 Ei osoita kiinnostusta
5e	Etäleikki, yhteistyö	1 Ei osoita kiinnostusta
6a	Yllätys, pelko	2 Kyykistyy ja pysähtyy
6b	Yllätys, puolustus/aggressio	1 Ei osoita uhkauseleitä
6c	Yllätys, uteliaisuus	1 Menee haalarin luo, kun se on laskettu maahan / Ei mene ajoissa
6d	Yllätys, jäljellejäävä pelko	1 Ei minkäänlaista liikkumisnopeuden vaihtelua tai väistämistä
6e	Yllätys, jäljellejäävä kiinnostus	1 Ei osoita kiinnostusta haalariin
7a	Ääniherkkyys, pelko	3 Väistää kääntämättä pois katsettaan
7b	Ääniherkkyys, uteliaisuus	1 Ei mene katsomaan/ei mene ajoissa
7c	Ääniherkkyys, jäljellejäävä pelko	3 Pieni niaaus tai nopeuden vaihtelu kerran, pienenee toisen ohituskerran jälkeen
7d	Ääniherkkyys, jäljellejäävä kiinnostus	1 Ei osoita kiinnostusta räminälaitetta kohtaan
8a	Aaveet, puolustus/aggressio	2 Osoittaa yksittäisiä uhkauseleitä
8b	Aaveet, tarkkaavaisuus	3 Tarkkailee aaveita, pitkiä taukoja, kumpaakin puolet ajasta tai koko ajan toista
8c	Aaveet, pelko	3 On enimmäkseen ohjaajan edessä tai sivulla, vaihtelee paon ja kontrollin välillä
8d	Aaveet, uteliaisuus	2 Menee katsomaan, kun ohjaaja puhuu avustajan kanssa ja houkuttelee koiraa
8e	Aaveet, kontaktinotto aaveeseen	4 Ottaa itse kontaktia avustajaan
9a	Leikki 2, leikkihalu	1 Ei leiki - ei osoita kiinnostusta

9b	Leikki 2, tarttuminen	1 Ei tartu esineeseen
10	Ampuminen	4 Keskeyttää leikin/passiiv., lukkiutuu yleisöä, laukauksia tms kohden, ei palaa leikkiin/passiivisuuteen

Luonnetesti ja MH-testi ovat ainoita testejä, jossa slovakiancuvacin laukauspelottomuus voidaan virallisesti testata. MH-luonnekuvauksessa ääniin reagointia arvioidaan myös räminälaitteen avulla.

Yksittäisiä cuvaceja on 90-luvulla osallistunut myös virallisiin tottelevaisuuskokeisiin (alokas-, avoin-, voittaja- ja erikoisvoittajaluokissa). Yksi koira on osallistunut pk-kokeisiin (haku). Koirien koulutuksellisia ominaisuuksia ei yleisesti voi arvioida, koska vain harvoja koiria on edes yritetty kouluttaa arkitottelevaisuutta pidemmälle.

Näyttelyissä cuvacien saama arvio on suurimmalta osin ”rodunomainen lähestyttäessä”, muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta. 2 koira on saanut hylätyn arvosanan aggressiivisesta käyttäytymisestä tuomaria kohtaan.

4.2.4 Kotikäyttäytyminen ja lisääntyminen

Slovakiancuvacien ensimmäinen terveystarkastus ja kasvattajakysely (julkaistu keväällä 2012) yhteydessä on myös kysymykset luonteesta, kotikäyttäytymisestä ja lisääntymisestä.

Terveystarkastukseen on tullut vähäinen määrä vastauksia, 30 kpl (vuosina 1988-2011 syntyneistä koirista) ja kasvattajakyselyyn 7 vastausta. Vastausten perusteella slovakiancuvacien kotikäyttäytyminen on rodunomaista. Yksinolossa ei ole havaittu olevan ongelmia.

Sosiaalinen käyttäytyminen:

Ihmiset: 2 koira on käyttäytynyt aggressiivisesti vieraita ihmisiä kohtaan, toinen lopetettu tämän vuoksi. Muut ovat käyttäytyneet rodunomaisesti.

Vieraat koirat: 3 koira kyselyyn vastanneiden mukaan ovat aggressiivisia toisia koiria kohtaan.

Ääniherkkyys: kyselyn mukaan 5 koira on ääniherkkiä. Ei vanhuusikään liittyviä käytöshäiriöitä.

Kyselyn perusteella ei voida sanoa, että terveysongelmat olisivat käytöshäiriöiden syynä.

Narttujen juoksuvälit ovat olleet 5-12kk kyselyyn vastanneilla koirilla. Ylimääräisiä juoksuja ei ole ollut.

Astutukset ovat onnistuneet ilman avustusta (6), siemennys on tehty yhdelle nartulle vastanneista (7) ulkomailta tuotetun sperman vuoksi.

Nartut ovat synnyttäneet itse (6), yhdelle on suoritettu keisarinleikkaus.

Nartuista kaikki ovat hoitaneet omatoimisesti pennut.

4.2.5 Yhteenvedo rodun käyttäytymisen ja luonteen keskeisimmistä ongelmakohtista

Slovakiancuvac käyttäytyy yleisesti ottaen rotumääritelmän antavan luonnekuvan mukaisesti eikä suurempia ongelmia ole rodun luonteessa esiintynyt.

4.3. Terveys ja lisääntyminen

Voimassa olevan Pevisa-ohjelman mukaan pentueen molempien vanhempien on oltava virallisesti lonkkakuvaus ja kyynärkuvaus astutushetkellä. Tutkimustulos vaikuttaa rekisteröintiin. (katso alla olevasta taulukosta)

Taulukko 10. PEVISA-ohjelma

Voimaantulovuosi	Vastustettava sairaus	Vaadittavat toimenpiteet	Mahdolliset raja-arvot ja muut rekisteröintirajoitukset
	Lonkkaniveldysplasia	Lonkkakuvaus ennen pentujen rekisteröintiä, minimi-ikä 12kk	Ei raja-arvoja eikä muita rekisteröintirajoituksia.
1.1.2010	Lonkkaniveldysplasia	Lonkkakuvaus virallisesti ennen astutusta, minimi-ikä 12kk	Rekisteröinnin raja-arvo on D D-lonkkaisen parituskumppanin lonkkien tulee olla A, B tai C
	Kyynärniveldysplasia	Kyynärkuvaus virallisesti ennen astutusta, minimi-ikä 12kk	Rekisteröinnin raja-arvona on 2 Kyynärniveltuloksen 1 tai 2 saaneelle koiralle parituskumppanin kyynärtuloksen täytyy olla 0
1.1.2014	Lonkkaniveldysplasia	Lonkkakuvaus virallisesti ennen astutusta, minimi-ikä 12kk	Rekisteröinnin raja-arvo on D D-lonkkasen parituskumppanin lonkkien tulee olla A tai B
	Kyynärniveldysplasia	Kyynärkuvaus virallisesti ennen astutusta, minimi-ikä 12kk	Rekisteröinnin raja-arvona on 1 Kyynärniveltuloksen 1 saaneelle koiralle parituskumppanin kyynärtuloksen täytyy olla 0

4.3.1 PEVISA-ohjelmaan sisällytetyt sairaudet

Lonkkaniveldysplasia (hip dysplasia HD)

Lonkkanivelen kasvuhäiriö eli ”lonkkavika” (engl. hip dysplasia, HD) on koirien yleisin luuston/nivelten kasvuhäiriö. Se voidaan määritellä perinnölliseksi lonkkanivelen löysyydeksi. Lonkat ovat syntymähetkellä makroskooppisesti normaalit, mutta muutokset alkavat jo pennun ensimmäisten elinviikkojen aikana. Lonkkanivelen kasvuhäiriötä tavataan lähes kaikilla roduilla, mutta yleisintä se on suurilla ja jättiroduilla.

Slovakiancuvacien kohdalla se on vakavin ja laajimmin Suomen populaatiossa ilmenevä perinnöllinen sairaus. Lonkkaniveldysplasia aiheutuu, kun lonkkanivelen kehitys häiriintyy. Lonkkanivel koostuu kolmen lantioluun muodostamasta nivelkuopasta ja siihen sopivasta reisiluun päästä.

Nivelen epänormaali kehitys johtaa tilanteeseen, jossa reisiluun pallopää ei sovi moitteettomasti lantioluiden muodostamaan lonkkamaljaan. Myöhemmin nivelrusto voi pahimmillaan rasittuneista kohdista kulua kokonaan pois.

Lonkkaniveldysplasia diagnosoidaan ainoastaan röntgenkuvista. Koiran tulee olla kuvattaessa vähintään 12 kuukauden ikäinen, jotta se voi saada virallisen lausunnon.

Lonkkanivel muotoutuu kasvun aikana, ja vika ilmenee kasvun häiriönä. Oireet voidaan huomata pentuna, 3-12 kuukauden iässä, jolloin kipu johtuu löysyyden aiheuttamasta nivelkapselin tulehduksesta tai luukalvon hermojen jännityksestä ja repeämisestä.

Toinen oireilevien koirien ryhmä on aikuiset koirat, joiden oireiden syynä on nivelrikko. Lonkkanivelen kasvuhäiriö johtaa yleensä nivelrikkoon. Nivelrikkon kehittymiseen vaikuttavat rotukohtaiset ja yksilölliset erot. Nuorilla koirilla oireina voi olla takajalkojen ontuminen, ”pupuhyppeleminen”, ylösnousuvaiveudet levon jälkeen, liikkumishaluttomuus ja naksateleva ääni kävellessä. Vanhemmilla nivelrikkoisilla koirilla oireet voivat olla epämääräisiä. Tyypillisiä oireita ovat takajalkojen ontuminen ja jäykkyys liikkeessä.

Lonkkanivelen kasvuhäiriön perimmäistä syytä ei tiedetä, mutta se periytyy tämän hetkisen tutkimustiedon perusteella kvantitatiivisesti, eli siihen vaikuttaa useita eri geenejä. Ympäristöllä on vaikutusta kasvuhäiriön ilmiäsuun. Runsaan ravinnon saannin on todettu olevan yhteydessä lonkkavikaan. Ruokinta ei aiheuta dysplasiaa, mutta se tuo vian esiin geneettisesti alttiilla koirilla. Myös liian raju liikunta kasvuaikana voi pahentaa muutoksia.

Suomessa lonkkanivelet luokitellaan kansainvälisen kennelorganisaation, Federation Cynologique Internationalin eli FCI:n, suosittelman asteikon mukaan. Tässä asteikossa lonkat jaetaan viiteen eri luokkaan: A, B, C, D, ja E. Kuvasta arvioidaan lonkkamaljan syvyyttä, lonkkanivelen löysyyttä, maljan ja reisiluun pään muotoa sekä artroosi muutoksia. Asteet A ja B eivät osoita dysplasiamuutoksia, ja asteet C, D ja E ovat eriasteisesti dysplastisia.

Lonkkaniveldysplasian luokittelu (Suomen Kennelliitto ry:n internet-sivut):

A=Dysplasia-vapaa (terve), ei muutoksia

B = Lähes normaali/rajatapaus

C = Lievä

D = Kohtalainen (keskivaikea)

E = Vaikea

(Lähde: SKL KoiraNet, EII Anu Lappalainen)

Vuosina 1996 – 2011 on kuvattu yhteensä 156 slovakiancuvacia eli noin 52 % koirakannasta. Lonkkaniveldysplasiaa sairastavien koirien osuus tutkituista on noin 58 %.

Taulukko 11. Lonkkatutkimusten määrät ja tulokset 1996 - 2011. Tutkituista on laskettu, kuinka suuri osuus prosentteissa kyseisenä vuonna syntyneistä koirista on tutkittu. Tulosten kohdalla on ilmoitettu kunkin tuloksen osuus kaikista tutkituista. (lähde:SKL KoiraNet)

Vuosi	Syntyneitä	Tutkittuja	A	B	C	D	E
1996	9	6 67%	0 0,0%	1 17%	1 17%	4 67%	0 0,0%
1997	1	1 100%	0 0,0%	0 0,0%	1 100%	0 0,0%	0 0,0%
1998	17	9 53%	3 33%	1 11%	1 11%	4 44%	0 0,0%
1999	11	6 55%	1 17%	0 0,0%	1 17%	4 67%	0 0,0%
2000	11	7 64%	1 14%	1 14%	2 29%	3 43%	0 0,0%
2001	12	7 58%	1 14%	0 0,0%	2 29%	3 43%	1 14%
2002	17	7 41%	1 14%	3 43%	0 0,0%	3 43%	0 0,0%
2003	20	14 70%	3 21%	3 21%	1 7%	6 43%	1 7%
2004	20	12 60%	0 0,0%	4 33%	0 0,0%	7 58%	1 8%
2005	14	9 64%	3 33%	4 44%	0 0,0%	2 22%	0 0,0%
2006	22	15 68%	2 13%	2 13%	4 27%	7 47%	0 0,0%
2007	18	9 50%	4 44%	1 11%	2 22%	2 22%	0 0,0%
2008	29	20 69%	4 20%	5 25%	6 30%	3 15%	2 10%
2009	38	19 50%	7 37%	4 21%	3 16%	4 21%	1 5%
2010	28	14 50%	3 21%	2 14%	3 21%	4 29%	2 14%
2011	34	1 3%	0 0,0%	1 100%	0 0,0%	0 0,0%	0 0,0%
yhteensä	301	156 52%	33 21%	32 21%	27 17%	56 36%	8 5%

Kyynärniveldysplasia (elbow dysplasia, ED)

Kyynärnivelen kasvuhäiriö (engl. elbow dysplasia, ED) on yleisin isojen ja jättikokoisten koirien etujalan nivelkivun ja ontumisen aiheuttaja.

Kyynärnivelessä voi esiintyä erityyppisiä kasvuhäiriöitä, jotka ajoittuvat pitkien rustoisten putkiluiden luutumisjaksoon.

Kyynärniveldysplasia voidaan jakaa useaan eri muotoon. Näitä ovat:

- varislisäkkeen (processus coronoideus) sisemmän osan fragmentoituminen
- olkaluun nivelnastan (condylus humeralis) sisemmän osan osteokondroosi
- kiinnittymättömän kyynärpään uloke (processus anconaeus)

Kyynärnivelen inkongruenssia (nivelpintojen epäyhdenmukaisuutta) pidetään tärkeänä syynä kaikkiin edellä mainittuihin kasvuhäiriöihin ja myös se lasketaan kyynärnivelen kasvuhäiriöksi.

Kaikissa kyynärnivelen kasvuhäiriöissä oireet alkavat keskimäärin 4-7 kk iässä.

Tyypillinen oire on ontuminen, joka voi pahentua rasituksessa tai olla voimakkainta levon jälkeen. Ontuminen voi olla ajoittaista tai jatkuvaa.

Toisinaan kasvuhäiriö on molemmissa kyynärnivelistä, vaikka koira ontuu vain toista jalkaa. Usein oireet huomataan vasta aikuisiällä ja silloin oireet johtuvat sekundäärisestä nivelrikosta. Kiinnittymätön kyynärpään uloke ei välttämättä oireile nuorella koiralla ja se voi olla röntgenkuvauksen sivulöydös.

Kyynärnivelen nivelrikko invalidisoi koiraan yleensä pahemmin kuin esim. lonkkien nivelrikko, koska koirien painosta noin 60 % on etuosalla.

Kyynärnivelen kasvuhäiriön periytymisen mekanismit ovat epäselvät. Periytyminen on kvantitatiivista, eli siihen vaikuttaa useita eri geenejä.

Nykykäsityksen mukaan perinnöllisillä tekijöillä on suurin osuus kyynärnivelen kasvuhäiriöiden synnyssä, mutta ympäristötekijöillä on osuutensa sen ilmenemisessä.

Optimaalisella ruokinnalla voidaan mahdollisesti estää kasvuhäiriön kehittyminen yksilöillä, joilla on siihen perinnöllinen taipumus.

Kyseiset vauriotyypit voivat esiintyä yhdessä tai erikseen. Dysplasia todetaan röntgenkuvauksella ja koiran tulee olla kuvaus hetkellä vähintään 12 kuukauden ikäinen.

Kyynärnivelet arvioidaan seuraavasti:

0 = normaalit kyynärnivelet

1 = lievät muutokset

2 = kohtalaiset muutokset

3 = voimakkaat muutokset

On huomioitava, että jo 1-asteen muutos tarkoittaa sitä, että koiralla on kyynärnivelen kasvuhäiriö ja siitä johtuvia nivelrikkomuutoksia. (Lähde: SKL KoiraNet, Eil Anu Lappalainen)

Taulukko 12. Kyynärniveltilasto v.1996 - 2011 (lähde: SKL KoiraNet)

Vuosi	Syntyneitä	0	1	2	3	Tutkittuja
1996	9	6 100%	0 0%	0 0%	0 0%	6 67%
1997	1	1 100%	0 0%	0 0%	0 0%	1 100%
1998	17	6 100%	0 0%	0 0%	0 0%	5 35%
1999	11	3 100%	0 0%	0 0%	0 0%	3 27%
2000	11	5 100%	0 0%	0 0%	0 0%	5 45%
2001	12	5 100%	0 0%	0 0%	0 0%	5 42%
2002	17	5 83%	1 17%	0 0%	0 0%	6 35%
2003	20	12 92%	0 0%	1 8%	0 0%	13 65%
2004	20	11 91%	1 8%	0 0%	0 0%	12 60%
2005	14	8 89%	1 11%	0 0%	0 0%	9 64%
2006	22	12 86%	2 14%	0 0%	0 0%	14 64%
2007	18	8 89%	1 11%	0 0%	0 0%	9 50%
2008	29	18 90%	0 0%	0 0%	2 10%	20 69%
2009	38	19 100%	0 0%	0 0%	0 0%	19 50%
2010	28	12 92%	0 0%	1 8%	0 0%	13 46%
2011	34	1 100%	0 0%	0 0%	0 0%	1 3%
yhteensä	301	132 93%	6 4%	2 1%	2 1%	142 47%

Slovakiancuvac-rotu on muilta osin terveydeltään varsin hyvä, mutta lonkkavikaprosentti kuvatuista on suuri. Yhdistys kannustaa jäsenistöä suurempaan aktiivisuuteen lonkkien ja kyynärien kuvauttamisessa, jotta saataisiin tietoa todellisesta tilanteesta.

4.3.2 Muut rodulla todetut merkittävät sairaudet

Autoimmuunisairaudet

Autoimmuunisairaudet ovat erittäin laaja kokonaisuus taustaltaan geneettisiä vikoja ja sairauksia, joiden syntymekanismia ja periytymistä ei monissa tapauksissa tarkoin tunneta. Autoimmuunireaktio tarkoittaa elimistön puolustuksen häiriintymistä siten, että jokin oman elimistön kohde herättää immuunivasteen aikaansaaden normaalien solujen ja kudosten tuhoutumisen. Monesti sairauden puhkeamiseen voidaan liittää jokin laukaiseva tekijä, kuten stressi, mutta siihen vaaditaan myös geneettinen alttius.

Slovakiancuvaceilla on tavattu ainakin seuraavia autoimmuunisairauksia:

Kilpirauhasen vajaatoiminta (hypotyreoosi) on sairaus, jossa tyroksiini-hormonia erittävä kilpirauhanen surkastuu autoimmuunireaktion seurauksena ja aineenvaihdunta häiriintyy aikaansaaden koirassa seuraavia oireita: väsymystä, iho-oireita, turkin ohenemista ja kylmänarkuutta.

Kilpirauhasen vajaatoiminta vaatii elinikäisen levotyroksiinilääkityksen, mutta oikein lääkittynä sairaus on oireeton. Sairaudesta ei välttämättä varsinkaan alkuvaiheessa oireita mitenkään päällepäin. Slovakianpaimenkoirayhdistys suoritti kyselyn slovakiancuvacien kilpirauhasetestituloksista keväällä 2009. Tulokset ovat vuosien 2004 - 2008 aikana testatuista slovakiancuvaceista. Kyselyyn saatiin vastauksia seitsemästätoista (17) koirasta, joista viiden (5) on todettu sairastavan kilpirauhasen vajaatoimintaa. Tämän jälkeen testituloksia on tullut 13 kpl joista viiden (5) T4 tulos on ollut hiukan raja-arvoa matalampi. (kesäkuu 2012)

Suosittelaa jalostuskoirien testaamista ennen jalostuskäyttöä. Kilpirauhasen vajaatoimintaa sairastavaa koiraa ei tule käyttää jalostukseen.

IMHA (yksittäisiä tapauksia)

Autoimmuuni hemolyttinen anemia, on erittäin vakava autoimmuunisairaus, joka voi johtaa koiran kuolemaan. Sairaudessa elimistön puolustusjärjestelmä tuhoaa yksilön omia punasoluja johtaen anemiaan, joka vaikeuttaa hapen kuljetusta. Toinen sairauteen usein liittyvä ilmiö on trombosytopenia eli verihiutalekato, jonka vuoksi sairaan koiran veri ei hyydy normaalisti. Sairaudesta puhkeaa usein stressin yhteydessä ja koiran yleiskunto saattaa romahtaa nopeasti.

Muut sairaudet:

Epilepsia (yksittäisiä tapauksia)

Epilepsia on toistuvia kohtauksia aiheuttava aivojen sähköisen toiminnan häiriö, joka on koiran yleisin neurologinen sairaus. Kohtauksien luonne vaihtelee ja koiralla voi olla tajunnan, motoriikan, sensorisen toiminnan, autonomisen hermoston ja / tai käyttäytymisen häiriöitä. Ensimmäinen kohtaus tulee useimmiten nuorena, 1-5 -vuotiaana, mutta perinnöllinen epilepsia voi alkaa missä iässä hyvänsä. Epilepsiaa sairastavaa koiraa ei saa käyttää jalostukseen.

Vesipää (yksittäisiä tapauksia)

Vesipää syntyy, kun kallon sisällä erittyvä neste ei pääse normaalisti poistumaan. Tällöin päähän kertyy nestettä, joka painaa aivojen kuorikerrosta. Vesipään perinnöllisyydestä ei ole tarkkaa tietoa. Vaikeimmissa tapauksissa oireet tulevat jo parin viikon ikäisille pennuille, mutta pentu voi myös vaikuttaa useita kuukausia terveeltä. Vesipää johtaa yleensä koiran lopetukseen.

Kivesvika (yksittäisiä tapauksia)

Kivesvikaisen uroksen toinen tai molemmat kivekset ovat jääneet laskeutumatta kivespusseihin. Piilokives voi sijaita vatsaontelossa tai nivuskanavassa. Piilokiveksistä koiraa ei Suomen Kennelliiton säännösten mukaisesti saa käyttää jalostukseen. Piilokivesten poistamista suositellaan, sillä niihin liittyy syöpäriski. Kasvattajan tulee palauttaa kolmasosa kauppahinnasta, jos koiralle ei ole yhden vuoden iässä tullut kahta kivistä.

Napatyrä (yksittäisiä tapauksia)

Napatyrä on koiran vatsanpeitteessä oleva reikä, jonka kautta vatsapaitaa ja / tai suolia työntyy vatsaontelosta nahan alle. Napatyrä on periytyvä vika.

Kasvattaja on velvollinen Suomen Kennelliiton säännösten mukaan korvaamaan mahdollisesta napatyräleikkauksesta aiheutuneet kustannukset. Kaikki napatyrät eivät vaadi leikkausta.

Kitalakihalkio (yksittäisiä tapauksia)

Kitalakihalkiolla tarkoitetaan suuontelon kattoon jäävää avannetta, jonka kautta ruokaa ja nestettä pääsee puserumaan suuontelosta nenäonteloon. Halkiota esiintyy kaikilla roduilla, eniten kuitenkin lyhytkuonoisilla roduilla. Kitalakihalkion syitä ovat mm. sikiön kärsimä hapenpuute, muu trauma, lääke- tai myrkkövaikutus sikiöaikana (joka ajallisesti osuu hetkiin, jolloin kitalakiluulevyjen yhteen kasvun tulisi tapahtua) tai perinnöllinen geenivirhe, jonka yksilö on perinyt molemmilta vanhemmilta. Teoriassa osa kitalakihalkioista on kirurgisesti korjattavissa.

Häntämutka (yksittäisiä tapauksia)

Häntänikamiin voi kehittyä muutoksia, jotka tuntuvat mutkina tai kulmina nikamaväleissä. Häntämutka on yleensä todettavissa pikkupennulla jo syntymähetkellä, mutta viimeistään luovutusiässä. Joskus häntämutka voi olla niin lievä, että sen havaitseminen silmin tai tunnustelemalla on vaikeaa. Varmuudella hännän kehityshäiriöt voidaan selvittää röntgentutkimuksella, kun kasvuvaihe on ohi. Häntämutkasta ei ole haittaa koiralle itselleen.

Vatsalaukunkiertymä (yksittäisiä tapauksia)

Vatsalaukun laajentuma ja kiertymä on lähinnä suurten ja syvärintaisten koirien ongelma. Vatsalaukku laajenee ja tämä tuntuu kovana turvotuksena heti viimeisen kylkiluun takana koiran oikealla puolella. Koira käyttäytyy levottomasti ja läähättää. Vatsalaukun kiertymässä laajentunut vatsalaukku kiertyy itsensä ympäri, elimistö joutuu shokkitilaan ja verenkierto häiriintyy. Hoitona on leikkaus, jossa vatsalaukku asetetaan alkuperäiseen asentoonsa ja myös kiinnitetään vatsaontelon seinämään. Leikkaushoidosta huolimatta kaikki koirat eivät selviä.

Hammaspuutokset (yksittäisiä tapauksia)

Yleisin virhe purennassa on ensimmäisen välihampaan (P1) puutos. Hammaspuutoksia esiintyy kaikissa roduissa. Ne periytyvät todennäköisesti osittain dominantisti, joskin vian synty muutoin on polygeeninen. Siten osa hammaspuutoksisten koiran jälkeläisistä on myös hammaspuutoksellisia, joskaan eivät kaikki. Olisikin mahdollisuuksien mukaan vältettävä käyttämästä sellaisia koiria jalostukseen, joilta puuttuu useampia hampaita. Myös emän sairaus (ja väärä lääkitys) voivat aiheuttaa häiriöitä pentueen hampaiden kehittymiselle sikiövaiheessa.

4.3.3 Yleisimmät kuolinsyyt

Taulukko 13. Yleisimmät cuvacien kuolinsyyt (lähde: SKL KoiraNet)

Kuolinsyy	Keskim. elinikä	Yhteensä
Hengitystiesairaus	11vuotta 4 kuukautta	1
Kasvainsairaudet, syöpä	10 vuotta 9 kuukautta	5
Lopetus ilman sairauden diagnosointia	10 vuotta 0 kuukautta	1
Lopetus käytös- tai käyttäytymishäiriöiden vuoksi	2 vuotta 4 kuukautta	2
Luusto ja nivelsairaus	2 vuotta 2 kuukautta	5
Muu sairaus jota ei ole listalla	6 vuotta 0 kuukautta	2
Selkäsairaus	2 vuotta 4 kuukautta	1
Sydänsairaus	12 vuotta 0 kuukautta	2
Tapaturma tai liikennevahinko	0 vuotta 7 kuukautta	1
Vanhuus (luonnollinen tai lopetus)	11 vuotta 8 kuukautta	9
Virtsatie- ja lisääntymiselinten sairaus	11 vuotta 3 kuukautta	1
Kuolinsyytä ei ole ilmoitettu	5 vuotta 4 kuukautta	7
Kaikki yhteensä	7 vuotta 8 kuukautta	37

Slovakiancuvacien keskimääräinen elinikä on Kennelliiton KoiraNetin mukaan 7 vuotta 8 kuukautta. Tämän taulukon mukaan slovakiancuvacien yleisin kuolinsyy on vanhuus. Rekisteriin on ilmoitettu vain 37 kuollutta cuvacia, joten tämä ei anna luotettavaa keskimääräistä elinikää.

4.3.4 Lisääntyminen

Slovakiancuvacien Suomessa vuosina 1996 - 2011 syntyneiden pentueiden keskokoko on 6,5 pentua. Yleisin pentuekoko tuona aikana on 6 pentua/pentue. Pienin pentue on vain yksi pentu, suurin 11 pentua. Tulee huomata, että näissä luvuissa on mukana vain rekisteröidyt pennut. Synnytyksessä tai ennen rekisteröintiä kuolleita pentuja ei näy missään tilastoissa.

Rodun lisääntymisessä ei ole suuresti esiintynyt ongelmia. Pääosin slovakiancuvacit synnyttävät luonnollisesti ilman komplikaatioita ja hoitavat synnytyksen alusta loppuun asti itsenäisesti. Joihinkin keisarinleikkauksiin on jouduttu turvautumaan. Yleensä näissä tapauksissa pentu on virheasennosta johtuen estynyt tulemasta. Polttoheikkoutta rodussa ei ole tiettävästi esiintynyt.

Muutama pentu on raportoitu lopetetun synnyntäisen epämuodostuman, kuten kitalakihalkion vuoksi. Vesipään vuoksi on myös jouduttu lopettamaan muutama pentu ennen luovutusta. Lisäksi myös sattuu onnettomuuksia, joissa emo vahingossa tukehduuttaa pennun makaamalla sen päällä.

Urosten astumisissa ei ole havaittavissa suurempia ongelmia. Yleensä slovakiancuvacuros astuu itsenäisesti, avustamatta.

Tiinehtymisvaikeuksia ei ole juurikaan nartuilla ollut.

Viimeisen viiden vuoden aikana on keinosiemennetty muutamia narttuja.

Jalostustoimikunta on laatinut kasvattajakyselyn keväällä 2012, johon on vastannut 3 kasvattajaa koskien 7 pentuetta.

4.3.5 Sairauksille ja lisääntymisongelmille altistavat anatomiset piirteet

Slovakiancuvacilla ei ole sairauksille/ lisääntymisongelmille altistavia anatomisia piirteitä.

4.3.6 Yhteenvedo rodun keskeisimmistä hyvinvointi- ja terveysongelmista

Suurempia terveysongelmia ei rodulla ole, mutta lonkkavikaprosentti on suuri; n. 50 % kuvatuista koirista on C-, D-, tai E-lonkkaisia.

4.4. Ulkomuoto

Slovakiancuvac on tyypillinen vuoristokoira ja sillä on ravaajakoiran tiivis rakenne, komea olemus ja tiheä, valkoinen karvapeite. Slovakiancuvacin runko on suunnilleen suorakaiteen muotoinen ja sillä on vahvat, melko korkeat raajat ja voimakas luusto. Päässä leimaa-antavaa ovat tummanruskeat, soikeat, ilmeikkäät silmät ja tumma pigmentti kirsussa, huulissa ja silmien ympärillä. Korvat ovat korkealle kiinnittyneet, eteenpäin taittuneet ja pään myötäiset. Huulet ja silmäluomet ovat tiiviit ja purenta täydellinen ja leikkaava. Kaula on vahva, rinta leveä ja hyvin kaareutuneet kylkiluut muodostavat tilavan rintakehän. Eturaajat ovat suora-asentoiset ja pylväsmäiset, käpälät tiiviit ja soikeat. Takaosa on vahva ja neliömäinen, raajoissa on selvät kulmaukset. Häntä on alas kiinnittynyt, kintereeseen ulottuva, levossa alapäin riippuva ja sikarinmuotoinen, liikkeessä häntä kaartuu lanteen yläpuolelle.

Slovakiancuvacin liikkeet ovat voimakkaasta rakenteesta huolimatta kevyet ja ketterät. Liikkeet ovat edestä sekä takaa yhdensuuntaiset, askel on keskipitkä.

Karvapeite on tiheää ja väriltään valkoista, korvien tyvessä kellertävä vivahde on sallittua. Peitinkarva on tiheää ja pitkää, pohjavilla on hienoa ja tiheää. Peitinkarva rungossa on 5-15 cm:n pituista, kaulurin kohdalla tuuheinta (erityisesti uroksilla tiheä kaulus), muualla kohtalaisen laineikasta muodostaen selässä useita toisissaan kiinni olevia, poikittaisia laineita.

Säkäkorkeus uroksilla on 62-70 cm, nartuilla 59-65 cm.

Yksilöissä on jonkin verran poikkeavuutta rotumääritelmään verrattuna: Säkäkorkeuksissa on hajontaa, samoin mittasuhteissa, raajarakenteessa, luuston vahvuudessa sekä pigmenteissä, mutta kokonaisuutenaan rodun tilanne Suomessa on ulkomuodon osalta kohtuullisen hyvä. Yksilöiden rakenteissa ei ole nähtävissä sellaisia suuria yleisiä ongelmia, jotka estäisivät rodun alkuperäisen käyttötarkoituksen.

Rotumääritelmä on kaikilta osin liioittelematon ja varsin tarkka, eikä se altista yksilöitä hyvinvointiongelmille.

Slovakiancuvac-harrastajat eivät ole erityisen näyttelyaktiiveja. Vuosittainen näyttelykäyntien lukumäärä on ollut 150 näyttelykäynnin molemmin puolin. Valtaosin laatuminennat ovat olleet joko ”erinomainen” tai ”erittäin hyvä”.

Ravaajakoiralle terve raajakenne on perusedellytys, johon tulee kaikkien toimijoiden kiinnittää huomiota.

Ulkomuodon ja koiran arkielämän vuoksi perusterve ravaajakoiran rakenne on hyvin tärkeä asia, johon tulee jatkuvasti kiinnittää huomiota. Koirien säkäkorkeuksissa sekä vahvuuksissa esiintyy jonkin verran hajontaa, ja näiden asioiden kehittymistä tulee seurata.

5. YHTEENVETO AIEMMAN JALOSTUKSEN TAVOITEOHJELMAN TOTEUTUMISESTA

Kasvattajat ovat saaneet kasvattiensa omistajia hyvin aktivoitumaan lonkka- ja kyynärpää kuvauksiin. 2006 - 2010 välisenä aikana n. 50 % syntyneiden määrästä on lonkka- ja kyynärkuvattu. Taulukoista 14-16 voidaan todeta että slovakiancuvacien lonkkatulokset ovat hienoisesti parantuneet kuin myös lonkkakuvattujen määrä on noussut. Taulukosta 17 nähdään että tehdystä yhdistelmästä vanhempien osalta terve/terve yhdistelmät ovat kasvaneet ja sairas/sairas yhdistelmät vähentyneet.

Taulukot 14-16 Lonkkaniveltulosten osalta eri JTO:den voimassa olo kausina. (lähde: SKL KoiraNet)

1994-2005	Rekisteröityjä	A	B	C	D	E	Yhteensä	1994-2005	Tutkittu	A	B	C	D	E
Yhteensä	180	14	22	11	42	4	93	Yhteensä	52%	15%	24%	12%	45%	4%

2006-2010	Rekisteröityjä	A	B	C	D	E	Yhteensä	2006-2010	Tutkittu	A	B	C	D	E
Yhteensä	130	19	15	20	20	5	79	Yhteensä	61%	24%	19%	25%	25%	6%

2011-2012	Rekisteröityjä	A	B	C	D	E	Yhteensä	2011-2012	Tutkittu	A	B	C	D	E
Yhteensä	79	8	7	4	3	1	23	Yhteensä	29%	35%	30%	17%	13%	4%

Taulukko 17. Yhteenveto yhdistelmien vanhempien lonkkaniveltuloksista eri JTO:n aikoina. (lähde: SKL KoiraNet) (lonkat A,B terve ja C,D,E sairas)

Vuodet	Terve/Terve	Terve/ Sairas	Sairas/Sairas
1994-2005	7	11	9
2006-2010	8	8	3
2011-2012	6	7	2

Lonkkanivelen kuvaustulokset ovat olleet heikompia kuin Slovakiassa ja Saksassa.

Kilpirauhastestissä on käynyt useita jalostukseen käytettyjä koiria.

Rodun pentumäärät ovat lisääntyneet maltillisesti.

Kasvattajat ovat ottaneet geenipoolin laajentamisen huomioon tuomalla uutta jalostusmateriaalia ulkomailta, tämän lisäksi kasvattajia on käynyt astuttamassa ulkomailla ja tuontispermaa on käytetty myös kaksi kertaa.

Sukusiitosprosentit on pystytty säilyttämään alhaisella tasolla.

Yhden koiran liikakäyttöä on pystytty välttämään. Yhdenkään yksittäisen koiran jälkeläismäärä ei ole ylittänyt yhdistyksen suositusta 20 pentua tai 3 pentuetta, vuoden 2010 jälkeen, jolloin määrä JTO:hon lisättiin.

Ensimmäinen slovakiancuvacien terveys- ja kasvattajakysely on toteutettu keväällä 2012.

Vuosittaiset näyttelykäynnit ovat viime vuosina olleet keskimäärin 150 käynnin luokkaa. Valtaosa koirista on saanut laatuarvosanaksi ”erittäin hyvän” tai ”erinomaisen”. Suomalaiskoiria on esitetty erinomaisin tuloksin myös ulkomaisissa näyttelyissä.

Vuosien 2000 - 2011 aikana on jalostustarkastettu virallisesti 63 slovakiancuvacia (lisäksi 2 epävirallisesti nuoren iän vuoksi) ja tätä voidaan pitää koirapopulaation kokoon nähden hyvänä määränä. Jalostustarkastuskertomukset ovat antaneet tärkeää tietoa koirakannasta ja tietoja on pyritty käyttämään jalostusvalinnoissa hyödyksi.

Yhteenvetona koiranäyttelyarvosteluiden sekä jalostustarkastuskertomusten pohjalta voidaan todeta, että koirien mittasuhteet sekä terverakenteisuus ovat parantuneet vuosien saatossa, samoin koirien käyttäytymisen on valtaosin todettu olleen rodunomaista.

6. JALOSTUKSEN TAVOITTEET JA TOTEUTUS

6.1 Jalostuksen tavoitteet

Nykyään slovakiancuvacit toimivat enemmän pihavahteina kuin alkuperäisessä työtehtävässään laumanvartijoina, rotu on kuitenkin säilyttänyt käyttöominaisuutensa hyvin.

Slovakiancuvacin säilytettäviä hyviä puolia ovat terverakenteisuus, rodunomainen luonne ja käyttöominaisuuksien säilyminen.

Rotuyhdistyksen jalostuksen tavoitteena on terveen, terverakenteisen, hyväluonteisen ja rotumääritelmän mukaisen cuvac-kannan kehittäminen sekä rodunomaisten käyttöominaisuuksien ylläpitäminen.

Tavoitteena on vaikuttaa kasvattajiin niin, että kasvattajat harjoittaisivat suunnitelmallista rodunjaloitusta.

Tavoiteohjelman ja terveystutkimusten avulla pyritään ennalta ehkäisemään koiran elinkykyä alentavien tai elämänlaatua heikentävien periytyvien vikojen tai sairauksien leviämistä rodun kantaan.

Näiden lisäksi on kiinnitettävä erityistä huomiota geenipohjan laajuuteen, terveydellisiin seikkoihin, ulkomuotoon ja luonteeseen.

6.2 Suositukset jalostuskoirille ja yhdistelmille

Rotuyhdistys suosittelee, että jalostukseen käytetään A-, B- ja C-lonkkaisia koiria. Jos D-lonkkaista koiraa käytetään jalostukseen, tulee toinen vanhemmista olla A- tai B-lonkkainen.

Rotuyhdistys suosittelee kyynärnivelten osalta seuraavaa: tavoitteena on tehdä terve – terve yhdistelmät, mutta myös kyynärnivel tuloksen 1 saanutta koiraa voidaan käyttää jalostukseen, jos toinen vanhemmista on tutkitusti terve.

Rotuyhdistys suosittelee jalostuskoirien testaamista kilpirauhasen osalta ennen jalostuskäyttöä.

Rotuyhdistys suosittelee yksittäisen koiran jälkeläismääräksi 20 pentua.

Suosittelaa, ettei 4 polven sukusiitosprosentti yhdistelmissä ylitä 6,25 %.

Suosittelaa, ettei uusintayhdistelmiä tehdä.

Jalostukseen käytettävä koira tulisi olla näyttelyssä esitetty ja jalostustarkastettu.

Jalostukseen käytettävän nartun tulisi olla yli 2-vuotias ja alle 5-vuotias saadessaan ensimmäiset pennut.

Jalostukseen ei tulisi käyttää koiraa, jolla on rotumääritelmän mukaan hylkääviä virheitä.

PEVISA-vaatimukset:

Koiralla tulee astutushetkellä olla lonkkakuvauslausunto. Rekisteröinnin raja-arvona on lonkkaniveldysplasian aste D. Jos toisella vanhemmista on lonkkaniveldysplasian aste D, toisen vanhemman lonkkaniveldysplasian aste on oltava A tai B. Koiralla tulee astutushetkellä olla kyynärnivellausunto. Rekisteröinnin raja-arvona on kyynärniveldysplasian aste 1. Jos toisella vanhemmista on kyynärniveldysplasian aste 1, toisen vanhemman kyynärniveldysplasian aste tulee olla 0. Alaikäraja lonkka- ja kyynärniveldysplasiaan on 12 kk.

Ulkomaiset urokset: ei vaadita PEVISA-tutkimuksia.

6.3 Rotujärjestön toimenpiteet

Rotujärjestön päämääränä on slovakiancuvacien PEVISA- ohjelman jatkuminen myös tulevana vuosina.

Keväällä 2012 ilmestyneiden terveyst- ja kasvattajakyselyiden ylläpitäminen ja koostaminen.

Järjestetään jalostustarkastus joka toinen vuosi, tarvittaessa useammin.

Osallistutaan ulkomuototuomareiden koulutustilaisuuksiin.

Tavoitteisiin pyritään avoimella tiedotuksella ja järjestämällä koulutustilaisuuksia.

Rodun tunnettavuuden lisääminen.

6.4 Uhat ja mahdollisuudet sekä varautuminen ongelmiin

Vahvuudet:

Tuontikoirien käyttö geenipoolin laajentamiseksi.

Yleinen terveystilanne hyvä.

Kaikki rodun kasvattajat rotua harrastavan yhdistyksen jäseniä.

Ei rekisteröimättömiä slovakiancuvaceja.

Erinomainen kansainvälinen näyttelymenestys.

Heikkoudet:

Maailmanlaajuisesti pieni populaatio ja kapea geenipohja.

Etäisyyden aiheuttamat kustannukset kansainvälisessä yhteistyössä.

Vähäinen kasvattajien lukumäärä.

Koirien huonot lonkkatulokset.

Mahdollisuudet:

Suunnitelmallisuus jalostuksessa geenipoolin säilyttämiseksi ja laajentamiseksi.

Jalostusyhteistyön kehittäminen rodun geenipoolin säilyttämiseksi kotimaassa ja ulkomailla.

Henkilökohtaisten kansainvälisten kontaktien hyödyntäminen, jalostuksellisen vuorovaikutuksen/keskustelun lisääminen suomalaisten kasvattajien keskuudessa.

Pentuemäärän harkittu lisääminen.

Tiedonkeräys rodun alkuperäisestä käyttötarkoituksesta.

Rodun toiminta alkuperäisessä käyttötarkoituksessa lisääntyy ja pentujen kysyntä kasvaa tämän myötä.

Uhkat:

Geenipoolin kaventuminen entisestään.

Uusien sairauksien ilmaantuminen.

Sukusiitosprosenttien nouseminen yhdistelmissä.

Pentuemäärän liiallinen kasvu.

Rodunomaisten piirteiden heikentymisen seurauksena suurten valkoisten yhdennäköisyys.

Suomalaisten kasvattajien yhteistyön puute ja näkemuserot.

Taulukko 18. Varautuminen ongelmiin.

Riski	Syy	Varautuminen	Miten vältetään	Toteutuessaan merkitsee
Tuontikoirien terveystaustojen tuntemattomuus	Terveystietoja ei ole, koiria ei tutkita muissa maissa kuten Suomessa.	Yhteistyö tuontimaiden kasvattajien kanssa	Tuodaan koiria vain tutkituista vanhemmista. Käytetään tuonteja harkiten ja tutkitaan jälkeläisiä aktiivisesti.	Perinnöllisiä sairauksia tai vikoja tulee Suomen kantaan.
Geenipohjan pieneneminen	Samojen koirien ja sukujen liiallinen käyttö	Oman kasvatustyön suunnitelmallisuus ottaen huomioon rodun jatkuvuus	Käytetään enemmän koiria siitokseen ja hyödynnetään koiramateriaalia tasaisesti	Sukusiittoisuus ja sen tuomat ongelmat lisääntyvät.
Lonkka- ja kyynärniveltilanne huononevat	Jalostusvalinnoilla ei pyritä parantamaan nykyistä tilannetta	Informaatiota asiasta kasvattajille. Pennunostajille tietoa lonkka- ja kyynärniveleriskeistä, niiden periytyvyydestä, oikeasta ruokinnasta ja liikunnasta	Kannustetaan koirien kuvaamiseen.	Koirat alkavat oireilla enemmän. Koiria lopetetaan niveloireiden vuoksi. Jalostusmateriaali vähenee entisestään.

Koiria ei käytetä näyttelyissä eikä jalostustarkastuksissa	Kynnys lähteä on liian suuri.	Yhdistys ja kasvattajat kertovat jalostustarkastuksen ja näyttelyiden tärkeydestä.	Järjestetään jalostustarkastusmahdollisuuksia ja yhdistys sekä kasvattajat informoivat tapahtumista.	Rotu jää tuntemattomaksi. Yhdistys ja kasvattajat eivät saa tietoa rodun tasosta.
Kasvattajien yhteistyön puute	Erilaiset näkemykset kasvatustyöstä ja kilpailu kasvattajien kesken	Yhdistys pyrkii järjestämään kasvattajille yhteisiä tilaisuuksia.	Järjestetään yhdistyksen tapahtumissa kasvattajille mahdollisuuksia keskusteluihin rodun jalostuksesta.	Rodun kasvattajamäärä pienenee entuudestaan. Rodun geenipohja kapenee ilman yhteistyötä.
Alkuperäisten käyttöominaisuuksien heikkeneminen ja ulkomuotoon perustuvan jalostuksen lisääntyminen	Ei kiinnitetä tarpeeksi huomiota jalostuskoirien luonteisiin	Rodunomaisen jalostusmateriaalin käyttö jalostuksessa.	Jaetaan informaatiota oikeantyyppisistä luonteesta ja rohkaistaan ulkomuototuomareita kiinnittämään huomiota koiran käyttäytymiseen näyttelytilanteessa	Rodunomainen luonne häviää.

6.5 Toimintasuunnitelma ja tavoiteohjelman seuranta

Seuranta tapahtuu yhdistyksen vuosikokousten yhteydessä hallituksen antaessa kuluneen vuoden toimintakertomuksen ja seuraavan vuoden toimintasuunnitelman.

Toimintakertomukseen sisältyy osio myös jalostustoimikunnan työstä.

JTO:n päivittäminen.

Rotua harrastava yhdistys seuraa, millä tavoin PEVISA-säännön rajoitukset vaikuttavat rodun kehitykseen.

Terveyskyselyyn tulleiden vastausten analysointi ja kasvattajille sekä harrastajille siitä informointi. Yhteenveto julkaistaan kerran vuodessa yhdistyksen julkaisemassa Meidän Cuvac-lehdessä.

Jalostustarkastusten järjestäminen joka toinen vuosi tai tarvittaessa.

Jalostustoimikuntaa koulutetaan, ja rotujärjestö sekä rotua harrastava yhdistys tukevat jalostustoimikuntaa sen työssä.

7. LÄHTEET

Slovakiancuvacin rotumääritelmä, hyväksytty FCI 18.8.1965, käännös SKL-FKK 2.9.1993

Taulukot KoiraNet (SKL, Suomen Kennelliitto)

Sukusiitosprosentti, (SKL, Suomen Kennelliitto) , MMT Katariina Mäki

Lonkkaniveldysplasia, (SKL, Suomen Kennelliitto), EII Anu Lappalainen

Kyynärniveldysplasia, (SKL, Suomen Kennelliitto) , EII Anu Lappalainen

Koiran epilepsia, (SKL, Suomen Kennelliitto) , EII Nina Menna

Kilpirauhasen vajaatoiminta, (SKL, Suomen Kennelliitto) , EII Nina Menna

Luonnetestitietokanta, Jorma Lankinen

Schoke, T.A. (2000) Herdenschutzhund. Berlin: Parey

Beckman, G. (2002) Die alten Hirtenhund. Lüneburg: Cadmos

8. LIITTEET

Rotumääritelmä

Terveyskysely

Kasvattajakysely

Jalostustarkastuskaavake